

1982 மார்ச் 6]

பாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த நிதியாண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டம் குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளும் கட்சி அந்தந்த ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வைப்பதும் திட்டங்களுக்கான வழிவகைகளை எடுத்துக்காட்டுவதும் இதுவரையில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களில் உள்ள குறைபாடுகளையும் அவைகள் களையப்படும் நிலையில் எதிர்காலத்தில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற அறிவுரைகளை கூறுவதற்கு ஆக்கபூர்வமாக கடமைப்பட்டது எதிர்க்கட்சி ஆகும். எனவே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கைக்கு எதிர்க்கட்சியிடமிருந்து வெறும் பாராட்டுக்களை மட்டும் எதிர்பார்ப்பாரே யானால் அது அவருக்கும் அரசுக்கும் பயன்படாது என்ற காரணத்தினால் நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்களின் மொழியிலே சொல்வதானால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலத்தில், 1957-ல் தேர்தலிலே போட்டியிட முடிவெடுத்த காலம் தொடங்கி, 1967-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் பொருள்வரை ஏற்ற காலம் வரையில் அவர் மறக்காமல் ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லி வந்தது எதிர்க்கட்சிவல்லது என்பது ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு மூக்கணாங்கயிறு போல; எதிர்க்கட்சி என்பது ஆளும் கட்சி என்ற சகடம் சுழல்வதற்கு ஒரு அச்சாணி போல; எதிர்க்கட்சி தான் ஆளுங்கட்சிக்கு ஒரு கடிவாளம்போல. எனவே எதிர்க்கட்சி இல்லாத ஆளுங்கட்சி கடிவாளம் இல்லாத குதிரையாக மூக்கணாங்கயிறு இல்லாத காளையாக, தார்க்குச்சி இல்லாத எருதாக ஆகிவிடும் என்று நாவலர் அவர்கள் பலமுறை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு அந்தப் பாணியிலே சொல்ல வராவிட்டாலும் அந்தக் கருத்துக்கள் என்னுடைய உள்ளத்திலே பதிந்து போய் இருக்கின்ற காரணத்தால் இன்றைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எடுத்துக் காட்டப் படுகிற குறைபாடுகளை, முறைகேடுகளை நெஞ்சில் நிறுத்தி அரசு மக்களுக்காக நேரிய முறையில் செம்மையான வழியில் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வார் என்று நம்பி எதிர்பார்த்து கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1982 மார்ச் 6]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாவலர் அவர்கள் 3 ஆம் பக்கத்திலே ஒரு குறிப்பினைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பு “நமக்கிருக்கிற கவலை எல்லாம் தூக்க முடியாத பாரத்தை மத்திய ஆட்சியினர் விரும்புகிறார்களே என்பதுதான். மத்திய அரசின் வலிவு என்பது, மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றின் தனித்தனி வலிமைகளையெல்லாம் கூட்டியதால் ஏற்பட்ட மொத்த வலிவுதான் என்றால், வாதத்திற்கு ஏற்றது; அரசியலுக்கு நல்லது; காரியத்துக்கும் உகந்தது என்று குறிப்பிட்டது உணரத்தக்கதாகும்”. இதனை இந்த அவையிலே வாய்ப்பு ஏற்படும்போதெல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்” என்று நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 3 ஆம் பக்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நானும் கடந்த காலத்திலே அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை அல்லது அவர்கள் ஆற்றிய உரைகள் இவைகளையெல்லாம் தேடித்தேடிப் படித்தேன். ஆனால் நாவலர் அவர்களால் 3-ஆம் பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற அண்ணா அவர்களுடைய அந்த மொத்தமொத்த இடத்திலும் காணப்படவில்லை. பிறகுதான் எனக்கு ஒரு சிந்தனை வந்தது, அந்தக் கருத்தை நாவலர் அவர்கள் நினைந்து எடுத்திருப்பார் என்று பார்த்தபோது எனக்கு 1974 ஆம் ஆண்டு பசுமையாக நினைவுக்கு வந்தது. இதே மன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் சார்பிலே மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் கொண்டுவந்து அப்போது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே அமர்ந்திருந்த அண்ணா தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அண்ணா அவர்கள், மாநில சுயாட்சி டற்றிக் கூறவே இல்லை என்று மிகக் கடுமையாக வாதிட்ட நேரத்திலே என்னுடைய நண்பரும், மாண்புமிகு அமைச்சருமான திரு. பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அன்றைக்கும் அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் இல்லஸ்ட்ரேட்டட் பத்திரிகைக்கு தந்த பேட்டியை நினைவுபடுத்தி, அண்ணா, “ஃபுல் அட்டானமி” மாநிலங்களுக்குத் தேவை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று எடுத்துக் காட்டியும் அண்ணா தி.மு.க.-வினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மாநில சுயாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல என்று அழுத்தந்திருத்ததாகக் கூறியபோது நான் தலைவராகவும், நாவலர் அவர்கள் பொதுச் செயலாளராகவும் பணியாற்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அண்ணா அவர்களுடைய பேருரை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. ‘அண்ணா அவர்களுடைய மாநில சுயாட்சி முழக்கம்’ என்பதுதான் அந்த நூலின் தலைப்பு. நாவலர் அவர்கள் எங்கே அந்தக் கருத்தை எடுத்தார்கள் என்பது பிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது. அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையிலே ஆற்றிய உரை

1982 மார்ச் 6] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

யிலே இல்லாது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே வெளியிடப்பட்ட அண்ணா அவர்களின் மாநில சுயாட்சி என்ற புத்தகத்திலே “ நமக்கு இருக்கிற கவலை எல்லாம் தூக்க முடியாத பாரத்தை மத்திய ஆட்சியினர் விரும்புகிறார்களே என்பதுதான். மத்திய அரசின் வலிவு என்பது, மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றின் தனித்தனி வலிமைகளையெல்லாம் கூட்டியதால் ஏற்பட்ட மொத்த வலிவுதான் என்றால், வாதத்திற்கு ஏற்றது ; அரசுக்கு நல்லது ; காரியத்துக்கும் உகந்தது. ஆனால் மத்திய அரசு எல்லா உரிமைகளையும் பலத்தையும் வைத்திருக்கும், மாநிலங்கள் தத்தித்தத்தி நடக்கும் அதிகாரம் தான் வைத்திருக்கும் என்றால் அது எதற்கும் பொருத்தம் உடையதல்ல ” என்று காணப்படுகிற அந்தக் கருத்துக்களை மாநில சுயாட்சி மாநாட்டிலே அண்ணா அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதை இங்கே 1974 ஆம் ஆண்டே நாம் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்திலே அண்ணா தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்பவில்லை.

நாவலர் அவர்கள் தி.மு.க விலிருந்து அ தி.மு.க. விற்குப் போய் விட்டாரே என்ற கவலை எனக்கு நெடுநாள் இருந்தது. ஆனாலும் அங்கு சென்றதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வெளியிடப்பட்ட அண்ணாவினுடைய மாநில சுயாட்சி என்கின்ற அந்தப் புத்தகத்தின் மூலம் கருத்துக்களை முதலமைச்சருக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ அல்லது அந்த அமைச்சரவையிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, எப்படியோ நுழைந்துவிட்டன. பெருமை நம்முடைய நாவலர் நிதியமைச்சர் அவர்களே சாரும் என்பதிலே நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். போனாலும் பரவாயில்லை, நல்ல கருத்துக்களை நாம் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களை அங்கிருந்து ஒலிக்கின்ற அளவிற்கு நாவலர் அவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய மாநில சுயாட்சி முழுக்கம் என்ற புத்தகத்திலேயிருந்து இந்தக் கருத்தை எடுத்து ஆண்டதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கின்றேன்.

[முற்பகல் 10-50]

ஏழாவது நிதிக் குழுவிற்கு அளிக்கப்பட்ட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அளிக்கப்பட்ட குறிப்பு 77-லே அச்சேற்றி வெளியிடப்பட்டது. அந்தக் குறிப்பிலேகூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் சார்பிலே சொல்லப்பட்ட கருத்து.

“ இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முதற்பிரிவே இந்தியா. என்பது மாநிலங்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்த ஒரு அமைப்பு என்று விவரிக்கின்றது. எனவே, மொத்தத்தில் பார்க்கப் போனால் மத்திய மாநில நிதி உறவுகளை முறைப்படுத்துகின்ற உயர் கொள்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் மத்திய

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1982 மார்ச் 6]

அரசுக்கு எனவும், மாநில அரசுகளுக்கு எனவும் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள பொறுப்புக்களுக்கும் அலுவல்களுக்கும் முற்றிலும் இயைந்த முறையில் நிதி வகையில் தன்னாட்சியை உறுதிப்படுத்துவதாய் இருக்கவேண்டும். இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பில் மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் சம உரிமை உள்ள கூட்டுப் பங்குதாரர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும்.”

இது சமீப ஆட்சிக் காலத்திலே ஏழாவது நிதிக் குழுவுக்கு அளிக்கப்பட்ட குறிப்புக்களில் காணப்படுகின்ற வாசகமாகும். இந்த வாசகத்தை ஒட்டித்தான் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலேகூட நிதியமைச்சரவர்கள், மாநிலங்களின் நிதி ஆதாரங்களையும், அதிகார அளவுகளையும் பெருக்குவதற்கான வழி வகைகளை மத்திய அரசு காணவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அந்தக் கருத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன்.

மாநிலத்தினுடைய நிதி வருவாய்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருப்பது விற்பனை வரி என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை! மாநில முயலிலே உள்ள விற்பனை வரியைப் பல பொருள்களில் மீதி வரி வைக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக எக்ஸைஸ் வரி போடுவதற்கான திட்டம் குறித்து மத்திய அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை மோக்ஷலால் சுகாதியா அவர்களுடைய தலைமையிலே அமைத்தது. அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை நாடாளுமன்றத்திலே மாநிலங்கள் அவையிலே தாக்கல் செய்யப் பட்ட பொழுது மேற்கு வங்கம், கேரளம், காஷ்மீரம் ஆகிய மாநிலங்களைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதற்கு கும் ஆட்சேபணைகளைத் தெரிவித்தார்கள். மேற்சொன்ன மூன்று மாநில அரசுகளும் இந்த முயற்சிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளன என்பதை மத்திய அரசின் அறிக்கையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

நேற்றையதினம் மாண்புமிகு நண்பர் திரு. சங்கரையா அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலேகூட வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டு, தமிழக அரசின் சார்பிலேகூட அதற்கான எதிர்ப்புக்கருத்து இரண்டு முறை டெல்லியிலே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கை நாடாளுமன்ற அவைகளிலே விவாதிக்கப்பட்டபொழுது இந்தக் கருத்தை எதிர்த்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே மிக அழுத்தந்திருத்தமாக, கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு. வை. கோபால்சாமி அவர்கள் அங்கு எடுத்துச் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை இங்கே நினைவூட்டுவது மெத்த பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன். அவர் பேசினார், “தி.மு. கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய பலத்த கண்டனத்தை மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்த முடிவை எதிர்த்து ஆணித்தரமாகத்

1982 மார்ச் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாநிலங்களின் அதிகாரங்கள் மீதும் உரிமை மீதும் ஆக்கிரமிப்பு நடத்துவதற்காக மத்திய அரசு இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது. மாநிலங்களின் நிதி ஆதாரங்கள் ஏற்கனவே மிகவும் குறைவாக உள்ளன. அதிக ஆதாரங்களுக்காக மாநில அரசுகள் பல காலமாக வற்புறுத்தி வருகின்றன. விற்பனை வரியை நீக்கி விட்டு எக்ஸைஸ் வரியைப் போட்டு மத்திய அரசு நிதி ஆதாரத்தை மாற்றுவதன் மூலம் மாநில அரசுகளைச் சக்தியற்றவைகளாக ஆக்கி மத்திய அரசின் தயவுக்காக மாநில அரசுகள் காத்துக் கிடக்க வேண்டிய நிலையை உருவாக்க இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதோ என்று அஞ்சுகிறேன். இது மாநில அரசுகளை நெறும் பொம்மை அரசுகளாக ஆக்க போடப்பட்ட திட்டமாகும் என நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். நாடாளுமன்றத்திலே கருத்துக்களைக் கேட்காமலேயே இந்த முடிவுக்கு வந்து ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பது ஜனநாயக விரோத செயலாகும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நண்பர் கோபாலசாமி அங்கே கருத்தறிவித்தார். எனக்குள்ள சங்கடம் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விட அதிகமான மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் இருந்தும் அண்ணா தி.மு.க.வின் சார்பில் ஒரு உறுப்பினர்கூட அந்த அறிக்கை விவாதிக்கப்படுகிற நேரத்திலே, தங்களுடைய எதிர் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்பதுதான் எனக் கிருக்கிற ஆதங்கமும் ஆச்சரியமும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இதிலே மாத்திரமல்ல, மொழிக் கொள்கையிலே கூட நாம் மிகத் தீவிரமாக இருப்பதாக இங்கே இந்த அரசு பேசிக் கொண் டிருக்கிறது. ஜனதா ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில், இன்றைக் குள்ள நிலையை விட மிக வேகமாக இந்தியை, இந்தி பேசாத மாநிலங்களிலே திணிக்கின்ற முயற்சி நடைபெற்ற பொழுது அதை எதிர்த்து ஒரு தனியார் தீர்மானம் முரசொலி மாறன் வாயிலாக தரப்பட்டு, தனியார் தீர்மானத்திற்கான நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, 4 மாத காலம் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்த விவாதத் திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம் யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தி திணிக்கப்பட வேண்டும், இந்தி பரவலாக்கப்பட வேண்டு மென்ற கருத்தைக் கூட, எடுத்துச் சொல்கின்ற அளவுக்கு இந்தி ஆதரவாளர்களாக இருக்கின்ற கட்சிக்காரர்கள் அந்த வாதத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே இருக்கிற ஆளுங்கட்சி யான அண்ணா தி.மு.க.வின் சார்பிலே மாநிலங்கள் அவையிலே யாரும் கலந்து கொண்டு அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 6]

எனவே, அண்ணாவினுடைய இருபெரும் கொள்கைகளான மாநில சுயாட்சி, பிறமொழி ஆதிக்கத்திலிருந்து தமிழை, தமிழர்களைக் காப்பாற்றுதல் ஆகிய இந்தச் செயல்களில் மாநிலங்கள் அவையிலே பணியாற்றுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களை விட எண்ணிக்கையிலே அதிகம் கொண்டவர்கள் அக்கறை செலுத்தவில்லை யென்பதை நான் சுட்டிக்காட்டத்தான் இதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசியிருக்கலாம், மாநிலங்களவை உறுப்பினர்கள் பேசவில்லை யென்றுதான் திருப்பி, திருப்பிச் சொல்கிறேன்.

தேசியமயக் கொள்கைத் திட்டம்—ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகத் தேய்ந்து, மாய்ந்து குறைந்து போகிற நிலைமையைத்தான் எங்களால் காண முடிகிறது. ஏற்கனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில், எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள பேருந்துகளைத் தேசியமாக ஆக்குவது என்கின்ற ஒரு திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு அதை எதிர்த்து உயர் நீதிமன்றத்திலே டேருந்து அதிபர்களால் வழக்கு தொடுக்கப்பட்டு, அரசுக்குச் சாதகமாக அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, பிறகு அவர்கள் 1975-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தொடர்ந்தார்கள். 1975-க்குப் பிறகு 7 ஆண்டுக் காலம் உச்ச நீதிமன்றத்திலே இந்த ஸ்வகாரம் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே அல்லாமல், அதை விரைவுபடுத்தி, பேருந்துகளைத் தேசியமயமாக்கிட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்த திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பணியிலே இந்த அரசு இறங்கவில்லை என்பதையும் நான் ஒரு பெரும் குற்றமாக இங்கே எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே மின்சார உற்பத்தியை இனிமேல் தனியாரும் செய்யலாம், அது இலாபகரமாக இருக்குமேயானால், அரசுக்கு ஆதாயம் தரத்தக்கதாக இருக்குமேயானால், தனியார் மின்சார உற்பத்தி செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்களென்று, அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கிவிட்டு, நிதிநிலை அறிக்கையிலே சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொதுத்துறை ஏற்று நடத்த முன் வராவிட்டாலும் கூட்டுறவுத்துறை ஏற்று நடத்த முன் வராவிட்டால், அவைகளையும் கூட தனியார்களே நடத்தலாம் என்று கூறியிருப்பது எந்த வகையிலே தேசிய மயக் கொள்கைக்கு, பொது உடைமை கொள்கைக்கு, உடைமைகள் அரசின் பொது உடைமைகளாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரத்தக்கவை என்பதை ஆட்சியினர் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி ஒதுக்கீடுகளில் 1981-82 நிதி நிலை அறிக்கைக்கும், 1982-83-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் உள்ள சில முரண்பாடுகளை நான் நிதி அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[முற்பகல் 11-00]

அவர், நான் இங்கே எடுத்து வைக்கின்ற இந்த முரண்பாடுகளை தீர யோசித்து, வேண்டுமானால் அதிகாரிகளோடு கலந்து பதில் அளிப்பதற்கு நிறைய நேரம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், இன்றைக்கு உடனடியாக அவர் பதில் அளிக்கப் போவதில்லை. காரணம் அனைவரும் ஒத்துக்கொண்ட வேரொரு அலுவலக காரணமாக அவர் விமான நிலையம் செல்லவேண்டி இருக்கின்ற காரணத்தால், இடையிலே ஒரு நாள், 1½ நாள் எடுத்து கொண்டு, இந்தக் கருத்துக்கள் சரிதானா, அல்லது நான் புரிந்து கொண்டது தவறா என்பது பற்றிய அறிவிப்பை நிதி அமைச்சர் தருவதற்கு ஏதுவாக நான் தொடர்ந்து இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இது 1981-82-க்கான நிதி நிலை அறிக்கை. இதிலே, 21-ம் பக்கத்தில் 28-வது பாராவில், “சாலை வசதி” என்ற தலைப்பில் ஒரு கருத்து. “1500 மக்கள் கொண்ட கிராமங்கள் பயனடையும் வகையில் சாலைகள் அமைத்துச் சீரமைக்கும் பணியை அரசு படிப்படியாகச் செய்து வருகிறது. இந்த நிலைகளைக் கொண்ட இத்திட்டத்தின் கீழ் 28.25 கோடி ரூபாய் மூலதனச் செலவில் மொத்தம் 4819 கிலோ மீட்டர் கொண்ட சாலைகள் 2,789 கிராமங்களில் அமைக்கப்படும். நடப்பாண்டில் தன்னிறைவு வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இதற்காக 6 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த ஆண்டுக்கு இத்தொகை 7 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவில் இதற்கென மொத்தம் 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது” இங்கேதான் கவனிக்க வேண்டும். “ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் கால அளவில் இதற்கென மொத்தம் 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது” என்று 1981-82-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு 1982-83ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே, சாலைகள் என்ற தலைப்பில், 32-ம் பக்கம், 58-வது பாராவில், “... தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் 1500-க்கும் குறைவாக மக்கள் தொகையுள்ள கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே திட்டத்தின் கீழ், சாலை மதகுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. 1981-82ஆம் ஆண்டில் சாலைகளுக்காகவும் மதகுகளுக்காகவும் ஏறத்தாழ 43 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படும்” என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் கடந்த ஆண்டு நீங்கள் இங்கே வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையின்படி 40 கோடி ரூபாய், ஆறாவது ஐந்தாண்டுக் கால அளவிலே செலவழிக்கப்படும் என்று கூறி இருக்கிறீர்கள். இப்போது 1981-82லே இந்த மார்ச் மாதம் முடிந்தால் இந்த நிதி ஆண்டு முடிந்துவிடுகிறது. இந்த 1981-82ஆம் ஆண்டில் சாலைகள் மதகுகள் ஆகியவற்றிற்காக ஏறத்தாழ 43 கோடி செலவழிக்கப்படும் என்று

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 6]

சொல்ல இருக்கிறீர்கள். அது செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பொருள். இந்த முரண்பாடு எனக்கு விளங்கவில்லை. அதற்கான விளக்கத்தை நிதி அமைச்சர் தன்னுடைய பதில் உரையிலே தெரிவிப்பார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து 1981-82 ஆண்டில், குடிசைமாற்று வாரியத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்து. பக்கம் 35, பாரா 45-லே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “குடிசை மாற்று வாரியத்தின் பணி நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. 1980 வரை, 29 கோடி ரூபாய் செலவில் 27,783 அடுக்குத் தொடர் வீடுகள் (டெனமன்ட்ஸ்) கட்டப்பட்டுள்ளன. நடப்பாண்டில் ரூ. 3.24 கோடி செலவில், அத்தகைய வீடுகள் 3200 கட்டிமுடிக்கப்பெறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். எப்போது? 1981-82-லே சொன்னார்கள். 1981 மார்ச்சு வரையில் கட்டப்பட்ட வீடுகள் 29 கோடி ரூபாய் செலவு மறுபடியும் ஒதுக்கியது 3 கோடி. மொத்தம் 32 கோடி ரூபாய் 32 கோடி ரூபாயாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குடிசை பகுதி மாற்று வாரியத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது 31-ம் பக்கம் 56-வது பாராவிலே “குடிசை மாற்று வாரியத்தின் பணி செவ்விய முறையில் நடந்தேறி வருகிறது. 1980-81 வரையில் 35 கோடி செலவில், 31 ஆயிரம் குடியிருப்புக்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன”. 35 கோடி என்கிறார்கள். அதாவது 29 கோடி மறுபடியும் 3 கோடி, ஆக 32 கோடியில் கட்டப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறுகிறீர்கள். இந்த ஆண்டு 35 கோடி ரூபாயில் 31 ஆயிரம் குடியிருப்புக்களுக்காக இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். கட்டப்படுகின்ற குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை மூவாயிரத்துச் சொச்சம்தான். ஆனால் 3 கோடிக்கு மாறாக 6 கோடி ரூபாய் என்று அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த முரண்பாட்டுக்கும் எனக்கு விளக்கம் தேவை.

மூன்றாவது கிராம வீட்டு வசதித் திட்டம். கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் (பக்கம் 34, பாரா 44) 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 1980 ஜூலை முதல் 1981 பிப்ரவரி வரையிலான கால அளவில் 73,756 கடன் மனுக்களுக்கு 22.68 கோடி ரூபாய் வழங்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கால அளவில் 19,952 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப் பெற்றன. அந்தக் கால அளவு—எத்தனை மாதம்? ஜூலை 80 முதல் பிப்ரவரி 81-வரை 8 மாதம்—அதில் கிட்டத்தட்ட 20,000 வீடுகள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டன. இது 1981-82 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது, நிதி ஆண்டு முடிய இன்னும் ஒரு மாதம் தான் குறைவு. ஆனால் நீங்கள் இங்கே குறிப்பிட்டு இருப்பது, 1980-81-ல் 40,851 வீடுகள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டன என்று சொல்கிறீர்கள். நிதி ஆண்டில் 8 மாத காலத்தில் ஜூலை 80 முதல் 81 பிப்ரவரி

1982 மார்ச் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வரையில் 20 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டியிருக்கிறபோது, ஒரே மாதத்தில் மேலும் 20,000 வீடுகள் எப்படி கட்டமுடிந்தது, எப்படி சாத்தியம் ஆனது, எப்படி 20,000 வீடுகள் 40,000 வீடுகள் ஆனது என்பதற்கான விவரங்கள் தேவை. இப்படி இரண்டு வரவு-செலவுத் திட்டங்களிலே 1981-82, 1982-83 தரப்பட்ட திட்டங்களிலே இத்தகைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்றால் ஏராளமாக இத்தகைய வேறுபாடுகள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதற்குச் சான்றாக நான் இரண்டொன்றை இங்கே குறிப்பிட்டேன். இவற்றிற்கான விளக்கங்களை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அறிக்கையில் இரண்டு வயது முதல் 10 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு தரப்படும் என்று ஒரு அறிவிப்பு தரப்பட்டுள்ளது. இந்த அறிவிப்பைக்கூட வர வேற்க மாட்டீர்களா என்று ஆளும்கட்சி தரப்பிலே கேட்கக் கூடும். இந்த அறிவிப்பை பார்த்தவுடன் யாருக்கும், மேலே ழிந்தவாரியாக வரவேற்கத்தக்கதென்றும். இந்த வகையிலே நான் இரண்டு வயது முதல் 10 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகச் சத்துணவு வழங்கப்படும் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கும் சந்தேகம் எல்லாம், இதை விடக் கவர்ச்சிகரமாக அறிவித்த திட்டங்கள்—பொது மேடைகளிலே அல்ல—தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டவைகள் அல்ல இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலே தரப்பட்ட திட்டங்கள் அவைகளின் கதி என்ன என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் போது, இதனைச் செயலாற்றுவார்களா என்று ஐயுறத்தான் தோன்றுகிறது.

5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி இனாமாக வழங்கப்படும் என்று பொதுவாக தேர்தல் காலத்தில் சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தேர்தல் அறிக்கைக்குப் பிறகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சட்டமன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையிலே அது தெரிவிக்கப்பட்டு, யார் யார் அந்த ஒரு கிலோ அரிசியைப் பெறத் தகுதி உள்ளவர்கள் என்று கூறுகாட்டினார்கள். எப்படியென்றால், முதியோர் உதவித்தொகை பெறுவோர், கைம்பெண் உதவித்தொகை பெறுவோர், கண்ணொளி இழந்து உதவித்தொகை பெறுவோர் மற்றும் ஊனமுற்று அதன் காரணமாக உதவித்தொகை பெறுவோர் என்று ஒரு பெரிய பட்டியலைத் தந்தார்கள். ஊனம் உற்றவர்கள் எல்லாம் உதவித் தொகை பெறுகிறார்களா என்றால் இல்லை, முதியோர் எல்லாம் உதவித் தொகை பெறுகிறார்களா என்றால் இல்லை, கைம்பெண் எல்லோரும் உதவித் தொகை பெறுகிறார்களா என்றால் இல்லை, இருப்பினும் அப்படி ஒரு நிபந்தனை வைத்து, ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 6]

வரையரை வைத்து அந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். அவர்களின் மொத்த கணக்கு—4 கோடிக்கு மேற்பட்டு மக்கள் தொகை இருக்கும் தமிழ் மண்ணில் 1 லட்சம்பேருக்குத்தான் இந்த கணக்கு வந்தது. சுமார் 1 லட்சம் பேருக்கு வாரம் ஒரு கிலோ அரிசி என்று அந்தத் திட்டம் மாற்றம் செய்யப்பட்டு 1980-81ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலே அறிவிப்பு செய்தார்கள். ஆனால் இப்போது எவ்வளவு பேர் பெறுகிறார்கள் என்ற விவரம் தரப்படவில்லை. அதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் 1 கிலோ அரிசி தரப்படும் என்கிற அந்தத் திட்டம் கரைந்து போய் விட்டது, நலிந்து போய் விட்டது என்பதற்குத்தான் இதை எடுத்துக்காட்டாகச் சொன்னேன்.

[முற்பகல் 11-10]

1980-81 ஆம் ஆண்டிலே நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தீர்கள். தாலிக்கு தங்கம் பற்றிய கருத்து. பொற்கொல்லர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதற்காக, வேலையற்றிருக்கும் பொற்கொல்லர் பற்றிய விவரங்கள் உடனடியாகத் தொடங்கப்படும். அதன் அடிப்படையில் பொற்கொல்லர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். ஏழை எளியவர்களுக்கு மலிவு விலையில் திருமண தாலி செய்து தரும் திட்டம் இதன் மூலம் செயல்படுத்தப்படும். இது 1980-81ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 23-24-ம் பக்கத்தில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட வாசகங்கள் ஆகும். ஆனால் அது நிறைவேற்றப்பட்டதா அந்த ஆண்டில்? பொற்கொல்லருடைய கூட்டுறவுச் சங்கம் காணப்பட்டதா? அது வடிவெடுத்ததா? அங்கே இந்த தாலிகளைச் செய்கிற தொழில் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டதா? அந்தத் தாலிகள் ஏழை எளியவர்களுக்கு மலிவு விலையில் வழங்கப்பட்டதா? 1980-81ஆம் ஆண்டுத் திட்டம் கிடப்பிலே போடப்பட்டது.

அதற்குப் பிறகு 1981-82ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் பக்கம் 36-ல் வேறு ஒரு கருத்தைச் சொன்னீர்கள். குறைந்த விலையில் தாலிக்குத் தங்கம் வழங்கும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும். பொற்கொல்லர்களைக் காணவில்லை. என்ன ஆனதோ தெரியவில்லை.

1981-82-ஆம் ஆண்டு முதல் கட்டமாக ஏழை கைம் பெண்கள் மகளிர் திருமணத்திற்கு குறைந்த விலையில் தாலிக் குத் தங்கம் வழங்கப்படும். இதற்காக 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தொகையையே ஒதுக்கி, இதோ ஒதுக்கிவிட்டோம் தாலிக்குத் தங்கத்திற்காக என்று நிதிநிலை அறிக்கை முழக்கமிட்டது. இந்த நிதியாண்டில் அது செயல்

1982 மார்ச் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

படுத்தப்பட்டதா என்றால் இல்லை. மார்ச் 3-ந் தேதி வெளி வந்த ஆங்கில ஏடுகள் சிலவற்றிலே என்ன செய்தி வந்திருக்கிறது?

“The Scheme of supplying Thalís for marriage of daughters of poor widows has been abandoned by the AIADMK Government. A provision of Rs. 10 lakhs was made in the 1981-82 Budget for the Scheme with the assurance that a beginning could be made by giving Thali at subsidised cost.

After careful consideration for nearly a year the Government has now decided to grant a marriage allowance of Rs. 1000 instead of Thali. According to Government order 1000 widows will be granted this allowance before the end of March 31, 1982.”

கவனிக்கவேண்டிய இடம் Before the end of March 1982. அதுதான் நிதி ஆண்டு. 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடுகளே சென்ற ஆண்டு. அது இந்த ஆண்டு, 1982-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் செலவழிக்கப்பட வேண்டும்.

“To meet marriage expenses of one of their daughters who are in the 18-30 age group”. Among the conditions, totally eight numbers, for grant of marriage assistance were “the mother of the bride should furnish proof that she is a widow.”

Her annual income should not exceed Rs. 3000.

The Family of the widow should not have an Adult Member to support her financially and

a widow has re-married is not eligible for the assistance.

“The application must be made to the authorities, three months before the marriage.”

இப்படி 7, 8 நிபந்தனைகளைப் போட்டு, அந்த விதவை இவ்வளவு ஏழ்மையாக இருக்க வேண்டும். அந்த வீட்டில் ஒரு (அடல்ட்) ஒரு வயது வந்தவர் ஆதாரமாக இருந்திடக் கூடாது. அந்த விதவை மறுமணம் செய்துகொள்கிற விதவையாகவும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1982 மார்ச் 6]

இருந்திடக் கூடாது. இந்த நிபந்தனைகள் எல்லாம் பொருத்தமானவைதானா? விதவையாக இல்லாமல் ஒரு ஏழை தாய், ஒரு வயதான கணவன், 70 வயதோ, 80 வயதோ உள்ள ஒரு கணவன், அவருடைய மனைவி—அவர்களுக்கு ஒரு மகள் இருந்து அந்தக் கணவன் சம்பாதிக்க முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்து மனைவியும் குடும்பத்தை பாதுகாக்க முடியாத சூழ்நிலையில் அந்த மகளுக்குத் திருமணம் என்றால் ஆயிரம் ரூபாய் தரமாட்டார்களா? அதற்காக அவர்களுடைய கணவன் இறந்து போகிற வரை அந்த அம்மாள் காத்து இருந்து, அவர்கள் கைம் பெண்ணாகி அதற்குப் பிறகுதான் தன்னுடைய மகளுக்கு திருமணம் செய்து வைக்க உங்களிடத்திலே ஆயிரம் ரூபாயை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா?

அது மாத்திரமல்ல. மறுமணம் செய்து கொண்டால் கிடையாது. மறுமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது சுயமரியாதை இயக்கத்தினுடைய ஒரு பெரிய தத்துவக் கருத்து,

“கோரிக்கையற்று கிடக்குதண்ணே இங்கே
வேரில் பழுத்த பலா”

என்று என்னைவிட நாவலர் அழகை பாரதிதாசனுடைய பாடல் களை எத்தனையோ கூட்டங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு ஏழை தாய், ஒரு ஏழை விதவை தன்னுடைய மகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பெற்றுத் திருமணம் செய்துவிட்டு, தான் இன்னொரு கணவனை திருமணம் செய்து கொள்வது தவறு என்று, மறுமணம் செய்துகொள்கிற ஒரு புரட்சிகரமானத் திட்டத்தைக்கூட இந்த நிபந்தனைகள் மூலமாக நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களா இல்லையா என்று பெரியாருடைய சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் சார்பாக நான் மிகப் பணிவன்போடு இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று அல்லது நேற்றுமுன்தினம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே கூடச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். “ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள், எனக்குத் தாலி கூட தேவையில்லை, கல்யாணச் செலவுக்கெல்லாம் பணம் வேண்டும். ஆகவே ஆயிரம் ரூபாயாகத் தந்து விடுங்கள் என்று கேட்டார்கள், ஆகவே ஆயிரம் ரூபாயாகத் தரப்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வேடிக்கையும் வேதனையும் என்ன தெரியுமா?

“The application must be made to the authorities three months before the marriage”

இது முன்றாம் தேதி பத்திரிகையிலே வருகின்றது. இன்றைக்கு நாம் 6 ஆம் தேதி கூடி இருக்கிறோம். இந்த மாதம் 31 ஆம் தேதிக்குள்ளாக இந்த நிதியாண்டு முடிந்துவிடுகின்றது. நீங்கள்

1982 மார்ச் 6] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

ஒதுக்கிய 10 இலட்சம் ரூபாய் இந்த நிதியாண்டோடு முடிந்து விடுகிறது. இந்தப் பத்து இலட்சம் ரூபாயிலே ஆயிரம் ரூபாயை விதவைகள் தங்களுடைய பெண்களின் திருமணத்திற்காகப் பெற வேண்டுமேயானால் மூன்று மாதத்திற்கு முன்பு அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்க வேண்டும். மூன்று மாதத்திற்குமுன் அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கவேண்டும் என்று மார்ச் மாதம் சொல்கிறீர்கள். இது சாத்தியமான காரியமா? இனிமேல் 3 மாதத்திற்கு முன் எப்படி அப்ளிகேஷன் போடுவது? இதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனவே தாலிக்குத் தங்கம் என்பது பொற்கொல்லர் சங்கத்திலே ஆரம்பித்து அதற்குப் பிறகு தாலியே தரப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு தெரிவிக்கப்பட்டு கைம்பெண்களுடைய பெண்களுக்காகத் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இப்போது ஆயிரம் ரூபாய் அந்த பத்து இலட்சம் ரூபாயிலே வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு அந்தப் பத்து இலட்சம் ரூபாயும் செலவழிக்கப்படாத சூழ்நிலையிலே மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே விண்ணப்பம் வந்திருக்க வேண்டும் என்று ஒரு பெரிய அணை போட்டு அந்தப் பத்து இலட்சம் ரூபாயும் செலவழிக்கப்பட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அரசு இுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இதற்கு வேறு என்ன மார்க்கம் தேடிப் போகிறார்கள் என்று மதலமைச்சரும், நிதியமைச்சரும் கவந்து யோசித்து நாளை மறு நாள் எனக்கு விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தது நான் கடந்த கால நிதி அமைச்சிகளைச் சொன்னேனே அந்த வரிசையிலே அடுத்தது 1980-81 நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்று சொன்னீர்கள். ஏழ்மை நிலையிலே உள்ள கருவுற்ற மகளிருக்கு 7 ஆம் மாதம் முதல் குழந்தை பிறந்த 4 ஆம் மாதம் முடியும் வரையில் சத்துணவு வழங்கப்படும், மாதந்தோறும் அவர்கள் உடல்நலம் பரிசோதிக்கப்பட்டு தக்க அடிப்படை மருந்துகள் வழங்கப்படும், இந்த வசதிகளுக்காக ஒவ்வொரு ஏழை மகளிருக்கும் 150 ரூபாய்க்கு குறையாமல் செலவிடப்படும் என்று சொன்னீர்கள். எவ்வளவு பேருக்குக் கொடுத்தீர்கள்? கொட்டாம்பட்டியிலே மாத்திரம் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று 1980-81 அறிக்கையில் தொடர்ந்து பேசும்போது குறிப்பிட்டீர்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே பரவலாக நிறைவேற்றப்படும் என்று பத்திரிகைகளிலே பக்கம் பக்கமாக கொட்டை எழுத்திலே செய்தி வெளியிடப்பட்டு வெளி வந்தது. நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணப்பட்ட இந்தக் கருத்தின்படி 150 ரூபாய் பெற்ற கர்ப்பவதிகள் எத்தனை பேர்? அந்தக் கணக்கை நாளை மறுநாள் நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையிலே தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏன் நம்புகிறேன் என்றால் அந்த அளவிற்கு தரப்படவில்லை. கொட்டாம்பட்டியோடு நின்றுவிட்டது. இந்தத் திட்டம் கொட்டாம்பட்டியோடு கொட்டாவி விட்டு விட்டதா என்று கேட்கப்படுகின்ற அளவுக்கு அந்தத் திட்டம் இன்று செயலிழந்து கிடக்கின்றது.

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1982 மார்ச் 6]

படித்துவிட்டு வேலையற்றிருக்கும் பட்டதாரிகள் சுமார் ஒரு இலட்சம் பேருக்கு மாதம் 50 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் வேலை தேட போக்குவரத்துச் செலவுக்காவது அந்தப் பணம் பயன்படும் என்பதற்காகத்தான் 50 ரூபாய் தரப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வியாக்கியானம் கூடச் செய்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டமும், ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கு, படித்த பட்டதாரிகளுக்கு வேலையில்லாதவர்களுக்கு தரப்படும் என்று இதே அவையிலே அறிவிக்கப்பட்ட அந்தத் திட்டமும்—ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பேர்களுக்குக் கூட தரப்படுகின்றதா? எத்தனை நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டன என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிற போது அந்தத் திட்டமும் ஏறத்தாழ கிடப்பிலே போடப்பட்ட ஒரு திட்டமாகத்தான் ஆகி விட்டது. 1979-80 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலே இந்த அரசின் சார்பிலே அப்போது நிதியமைச்சர் படித்த அறிக்கையில் படித்த, படிக்காத வேலையில்லாத அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு உறுதியான வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் செயலாக்கப்படும், இத்திட்டத்தின்கீழ் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு இன்றி இருக்கும் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் அனைவரும் வேலை கோரி தமது பெயர்களைப் பதிவு செய்துகொள்ளலாம். பொதுவாக மாவட்டத்திற்குள்ளேயே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். கான்ட்ராக்ட் ஒப்பந்தக்காரர்கள் இல்லாமல் அரசுத் துறையின் நேரடி மேற்பார்வையிலேயே இப்பணிகள் செயலாக்கப்படும். இத்திட்டங்களில் வேலை செய்யும் கிராம மக்களின் ஊதியம் அன்றாடம் ஆற்றப்பட்ட பணியின் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாரம் ஒரு முறை வழங்கப்படும். இதன்படி நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் ரூபாய் மூன்றும் அரிசியும், கோதுமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும். வேலை ஏதும் அளிக்கப்படாத நாளிலே அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாயோ அல்லது அதற்கு இணையான அரிசியோ அல்லது கோதுமையோ வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதா? வேலை அளிக்கப்படும்: அப்படி அளிக்கத் தவறினால் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு நாளுக்கு அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் வழங்கப்படும் என்ற இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், நீங்கள் சொன்னபடி வேலை வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தால், மக்களை வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருந்து மேலே தூக்கி விடுகின்ற முயற்சி செம்மையாக மேற்கொள்ளப்பட்டு இருந்தால் பட்டினி கிடக்கும் குழந்தைகளே இருந்திருக்கமாட்டார்களே.

(முற்பகல் 11.20)

வேலையில்லாதவர்களுக்கும் ஒரு ரூபாய் தரப்படும் என்று 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் அறிவித்தீர்களே அந்த அறிவிப்பின்படி நீங்கள் செயல்பட்டிருப்பீர்களானால்

1982 மார்ச் 6] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

பட்டினி கிடக்கிற குழந்தைகளே வீட்டில் இருந்திருக்க முடியாதே ! இன்றைக்கு குழந்தைகளுடைய உணவு, இந்தத் திட்டத்தின்படி எத்தனை குழந்தைகளுக்கு தர இருக்கிறீர்கள்? அந்தக் கணக்கு சொல்லப்படவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே கூட்டிக்காட்டியதைப் போல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதன் தொடர்பாக எங்களுக்குத் தரப்பட்டு இருக்கிற புத்தகங்கள் அத்தனையையும் நான் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தேன். எந்த ஒரு இடத்திலும் நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற 100 கோடி ரூபாய் இந்தக் குழந்தைகளுடைய இலவச சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அடையாளமே தெரியவில்லை. ஒதுக்கப்படவே இல்லை. ஒதுக்கப்படாமலேயே 100 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் 60 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படும் என்று ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அல்லது பொது நிகழ்ச்சியில், அல்லது அரசு நிகழ்ச்சியில் பேசியதாக செய்திகள் வந்தன. அந்த 60 இலட்சத்தில் எந்தெந்தக் குழந்தைகள் சேருகிறார்கள்? அல்லது எந்தெந்தக் குழந்தைகள் விலக்கப்படுகிறார்கள் என்ற விவரங்களும் எங்களுக்குத் தேவை.

1981-82 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். குழந்தைகள் காப்பகங்கள், சத்துணவுத் திட்டம் இதற்காக 8.54 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று 81-82-ல் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அந்தக் குழந்தைகள் இந்த 60 இலட்சத்தில் சேருகிறார்களா அல்லது கழிக்கப்படுகிறார்களா? உலக வங்கி சத்துணவுத் திட்டம் 1981-82-ல் இருந்து மதுரை மாவட்டத்தில் 33 வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கு நீட்டிக்கப்படும் என்றீர்கள். அதிலுள்ள குழந்தைகள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா அல்லது கழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா?

பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் மதிய உணவுத் திட்டம் இங்கே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரை பள்ளிகளில் படிக்கிற சிறார்களுக்கு மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிற திட்டம் பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரை பள்ளிகளுக்குச் செல்கிற அந்தச் சிறுவர்களுக்கு மதிய உணவு அளிக்கிற நேரத்தில் நீங்கள் சொல்கிற 2 வயது முதல் 10 வயது வரை என்கிற இந்தக் குழந்தைகளுடைய கணக்கில் இந்த ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரை உள்ள குழந்தைகளைக் கழித்து விட்டால் ஆக நீங்கள் சொல்கிற திட்டம் இரண்டு வயது முதல் ஐந்து வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு, மாத்திரம்தான் என்பது தெளிவாகிறதா இல்லையா? இல்லை நாங்கள் பத்து வயதுக்கும் போடுவோம் என்று சொன்னால்

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1982 மார்ச் 6]

பள்ளிக்கூடங்களில் அவர்கள் படிக்காமல் இருந்தால் கூட அவர்களுக்கு சத்துணவு தரப்படும் என்று சொல்வதாக அர்த்தம். எப்படியும் கட்டாயக் கல்வி வேண்டும். குக்கிராமங்களில் உள்ள பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமுதாய வீட்டுக் குழந்தைகள் எப்படியும் படித்திட வேண்டும். அவர்கள் வயிற்றுப் பசி காரணமாக வேறு வேலையில் ஈடுபட்டு வயிற்றுக்கு உணவு தேடுவதற்காக வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டு அதன் காரணமாக பள்ளிக்குச் செல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற அந்தக் குறைபாடு வந்ததால்தான் மதிய உணவுத் திட்டம். அந்த மதிய உணவுத் திட்டம் ஐந்து வயது முதல் பத்து வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்குப் பயன்படும்போது நீங்கள் இரண்டு வயது முதல் பத்து வயது வரை என்று சொல்கிறீர்களே, என்ன கணக்கு என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே உங்கள் கணக்குப் படி ஐந்து முதல் பத்து என்கிற அந்த வயது வரம்பைக் கழித்து விட்டால் இரண்டு முதல் ஐந்து வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் தான் பயன பெற முடியும். அந்தக் குழந்தைகள் எத்தனை பேர்கள், அதுவும் தெரியாது.

ஒரு புதிய திட்டம் அல்லது அறிவிப்பு அல்லது நிர்வாகக் கருத்து, அதை நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கூட இங்கே பிரச்சனை வந்து பிறகு சமூகமாக முடிவுற்றது. அவர்கள் கூறும் போது இந்தத் திட்டத்தைத் தாய்மார்களை வைத்து நடத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன சாரணம் என்றால், அந்தக் குழந்தைகளுடைய திட்டத்தில் யாரும் தவறு செய்துவிடக் கூடாது தாய்மார்களுக்குத் தான் குழந்தைகளுடைய பசி அருமை தெரியும். எனவே அந்தத் தாய்மார்களைக் கொண்டே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றப் போகிறேன் என்ற கருத்தில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். நான் ஒரு மாற்று யோசனையாகச் சொல்கிறேன். தாய்மார்களுக்குத் தான் இந்தத் திட்டத்தில் அக்கறையுள்ளது என்பதைவிட அந்தந்தக் குழந்தைகளைப் பெற்ற தாய்களுக்குத்தான் அதிக அக்கறை என்பதை மனதில் கொள்வீர்களானால், இந்தச் சத்துணவிற்காக ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் செலவழிக்கப்படுகிறது ஐம்பது பைசா என்று வைத்துக் கொண்டால், அரை ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டால் முப்பது நாட்களுக்கு பதினைந்து ரூபாய் - சத்துணவு எட்டணாவிற்கு எப்படித் தருவார்களோ எனக்குத் தெரியாது - அந்த எட்டணாவிற்குள்ளே தருவதாக இருந்தாலும், இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான தொகை ஒரு ரூபாய் - நான் சொல்லியிருப்பதால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எண்ணக் கூடும். ஒரு ரூபாய்க்கு சத்துணவு தரப்போகிறோம் என்று இங்கே சொன்னாலும், நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தாய்மார்களுடைய ஒரு சொஸைட்டி, ஒரு சங்கம்

[1982 மார்ச் 6] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

அல்லது ஒரு நிர்வாகப் பொறுப்பை வைத்து அவர்கள் மூலமாக குழந்தைகளுக்கு அந்த உணவு போய்ச் சேருவதை விட அந்தந்த வீடுகளிலுள்ள, ஏழை வீடுகளிலுள்ள தாய்மார்கள் இடத்தில் “இந்தாம்மா, ஒரு நாளைக்கு எட்டணா, முப்பது எட்டணா ரூபாய் 15, இதை வைத்துக் கொண்டு குழந்தைக்கு மதிய உணவு, சத்துணவு போடு” என்று அந்தத் தாய்மார்களிடமே கொடுத்து விட்டால் அது அந்தக் குழந்தைகளுடைய வயிற்றுகள் நேராகப் போய்ச் சேரும்.

அது அந்தக் குழந்தைகளுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேரும். இல்லாவிட்டால், பல வயிறுகளைத் தாண்டித்தான், அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேரும். இந்த தாய்மார்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, பெற்ற தாயைவிட, மற்றத் தாய் உற்ற தாயாக இருக்க முடியாது. ஒருசில தாய்மார்களை அடையாளம் காட்டி, விதி விலக்கு வேண்டுமென்று விவாதிக்க வேண்டாம். உரிய தாயிடத்தில் நாளொன்றுக்கு 8 அணா வீதம் அல்லது ஒரு ரூபாய் வீதம் மாதம் ஒன்றுக்கு கணக் கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டால் அந்தச் சத்துணவு ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரும் என்ற யோசனையை நான் சொல்லும்போது, “இதை மறுப்பீர்களே தவிர, ஆக்கபூர்வமான யோசனையைச் சொன்னீர்களா” என்று கேட்கக் கூடாது என்பதற்காக இந்த யோசனையை நான் சொல்லி வைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். வரியே போட மாட்டோம் என்று சொல்லப்பட்ட இந்த அரசில் 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். எந்த நேரத்திலே? மதுவிலக்கை பெருமளவிற்கு தளர்த்தியிருக்கிறோம் என்று வார்த்தை ஜாலத்திற்காக வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது? சாராயக் கடைகளிலும், கள்ளக் கடைகளிலும் உயரத்திலே தொங்க விடப்பட்டிருந்த பெயர்ப் பலகைகள் இப்போது கொஞ்சம் தளர்த்தப்பட்டு, கீழே தொங்க விடப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர, வேறு எதுவும் தளர்த்தப் பட்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கிட்டத்தட்ட மதுவிலக்கை ரத்து செய்த மாதிரி செய்துவிட்டு, அதிலே ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற இந்த சூழ்நிலையில், 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி என்கிறீர்கள். அதிலே பட்டு மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு கொடுப்ப தாகச் சொல்லப்படுகின்ற இந்த நேரத்திலே, குழந்தைகள் பயன் படுத்துகின்ற பிஸ்கட், மிட்டாய், சாக்லேட் போன்றவைகள் மீது வரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிகள் எல்லாம் உறுப்பினர்கள் வாதிட்ட பிறகு, எடுத்துவிடும் வரிகளாக இருக் கும் ; அது எனக்குத் தெரியும். சில வரிகள் உறுப்பினர்கள்

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1982 மார்ச் 6]

கேட்டுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, விலக்குகின்ற வரிகளாக,— அப்படிப்பட்ட வரிகள் போடப்பட்டு, அதைப்பற்றி உறுப்பினர்களைப் பேசச் சொல்லி, கடைசியாக பலத்த கைத் தட்டலை அவையிலே எதிர் பார்த்து, அந்த வரிகளை விலக்கிவிட்டோம் என்று பொதுவாகச் சொல்வது நிதியமைச்சருக்குள்ள மரபு. நானும் நிதியமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன். அதனால், அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். எனவே, அந்த வகையில் இந்த பிஸ்கட், மிட்டாய், சாக்லேட் ஆகியவற்றின் மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளும், பட்டு மீது போடப்பட்டுள்ள வரியையும் நீக்கப்படலாம்.

பட்டு, வியாபாரிகள் எங்களைச் சந்தித்தார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டேன், 'பட்டு' வந்திருக்கிறீர்களா? என்று ஆமாம், 'பட்டுத் தான்' வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எனவே, அவர்கள் பட்டுப் போகாமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்; கைத்தறி தொழில் பட்டுப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்வது அரசின் பொறுப்பு. இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த விற்பனை வரியை, காமதேனு என்று அனைவரும் சொல்வார்கள். அந்த இராஜாஜி கூட விற்பனை வரியை அறிமுகப்படுத்திய அந்த காலகட்டத்தில், கைத்தறிக்கு வரி போட்டது கிடையாது. தவறி போடப்பட்ட 1 சதவீதம் வரியைக்கூட உடனடியாக விலக்கிவிட்டார் என்றுதான் நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

மத்திய சர்க்காருடைய அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டத்திலேகூட, பாலிஸ்டர் கைத்தறியோடு இணைந்து தயாரிக்கப்படுமானால், அந்த பாலிஸ்டருக்கு வரி கிடையாது என்று மத்திய அரசிலேகூட விதி விலக்களித்திருக்கிறார்கள். எனவே, கைத்தறியாளர்கள் வாழ்வை உயர்த்தவும், அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கவும், நீண்ட நெடுங்காலமாக பாடுபட்டு வருகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்வேன்—கைத்தறிக்கு ரிபேட் போன்ற சலுகைகளை துளிப்பதுதான் நம்முடைய கடந்த கால அரசுகளுக்கு பழக்கமே தவிர, வரி போடுவது வழக்கமல்ல, ஆகவே, இப்படி போடப்பட்டுள்ள பட்டு வரியையும், குழந்தைகளின் சத்துணவிற்காக, பிஸ்கட், சாக்லேட், மிட்டாய் போன்றவற்றின்மீது போடப்பட்டுள்ள வரியையும் நீக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த வரிகளை யெல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, மற்ற வரிகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணக் கூடாது. இந்த 38 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியைப் போடுவதைவிட, விற்பனை வரியிலே 620 கோடி ரூபாய் வருமென்று சொல்லுகிறீர்கள். 620 கோடி ரூபாயை வசூலிக்கின்ற நேரத்தில், கொஞ்சம் தீவிரமாக

1982 மார்ச் 6] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

“டிரைவ்” என்று சொல்வார்களே, அப்படி தீவிரமாக அது வசூலிக்கப்பட்டால் நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற 38 கோடி ரூபாய் நிச்சயமாக, இந்த வரிகளை உயர்த்தாமல், புதிய வரிகளைப் போடாமல், இந்த 30 கோடி ரூபாயைப் பெற முடியும்.

மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில், 10,000 ரூபாய் கொள்முதல் வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கு விற்பனை வரியில்லை என்று விலக்களிக்கப்பட்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது 10,000 ரூபாய் என்ற வரம்பை ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தி, வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்குப் பிறகு, அந்தப் பொறுப்புக்கு நான் வந்த பிறகு, முதற்கட்டமாக ரூ. 15,000 என்றிருந்த வரம்பை, ரூ. 25,000 ஆக உயர்த்தி, வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது சிறு வியாபாரிகளுக்கு.

(முற்பகல் 11-30)

அதன் பின்னர் திரு. எஸ். பி. சீனிவாசன், ஐ.ஏ.எஸ்., என்ற ஒரு அதிகாரியின் கீழ் ஒரு நபர் குழு அமைக்கப்பட்டு அது தந்த பரிந்துரைகளின்படி 35 ஆயிரம் ரூபாய் வரி விலக்கு அளிக்கலாம் என்று தந்த பரிந்துரைகளை ஏற்று 35 ஆயிரம் அல்ல 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வரி விலக்கு அளிக்கலாம் என்று விலக்கு அளித்தது நாவலர் அவர்களுக்கு நன்றாக நினைவிருக்கும், அன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருந்தவர்களுக்கும் இன்று எதிர் வரிசையிலே அமர்ந்திருக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நினைவிருக்கும், சபாநாயகர் உள்பட; 59 பொருள்களுக்கு பல முனை வரி ரத்து செய்து ஒரு முனை வரியாக ஆக்கியது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி. ஆனால், இன்றைய அரசு அந்த 59-யும் 58-ஆக ஆக்கி வெல்லத்திற்கு பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வியாபாரிகள் சார்பிலே சொல்லப்படுகிறது. கழக ஆட்சிக் காலத்தில் 59 பொருள்களுக்கு பலமுனை வரி நீக்கப்பட்டதல்லவா? ஒருமுனை வரி போடப்பட்டது அல்லவா, அது நீங்கலாக மிச்ச முள்ள பலமுனை வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பொருள்களில் இந்த 620 கோடி என்று சுட்டிக்காட்டுகிறீர்களே அந்த 620 கோடி ரூபாயிலே 250 கோடி ரூபாய் பலமுனை வரியாக மாத்திரம் உங்களுக்கு வர காத்திருக்கிறது. இந்த 250 கோடி ரூபாய் வரியைதான் 4 சதவீதம் என்பதை நீங்கள் 5 சதவீதம் ஆக ஒரு சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். அந்த ஒரு சதவீதம் உயர்வின்படி 250 கோடி ரூபாய் பலமுனை வரியில் உங்களுக்கு கிடைக்கப்போவது 60 கோடி; இதுவன்னியில் நீங்கள் போட்டிருக்கிற மற்ற வரிகள் மூலமாக 50 கோடி, ஆக ஏறக்குறைய 100 அல்லது 110 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நீங்கள் வரி போட்டிருக்கிறீர்கள்.

மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதன் மூலமாக 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் பெறுகிற இந்த அரசு, 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரியாக போட்டுவிட்டு 38 கோடி

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1982 மார்ச் 6]

ரூபாய்க்கு மட்டும் தான் வரி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது பொருளாதார ரீதியிலே என்னால் ஏற்கவியலாது. நிச்சயமாக இந்த வரிகள் மூலமாக இந்த அரசுக்கு 110 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வரி உயர்வு ஒரு புறம், புதிய வரிகள் ஒருபுறம். அதே நேரத்தில் கோடிக்கணக்கான வரி தள்ளுபடியும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வருந்தத்தக்க ஆனால் சொல்லித் தீர வேண்டிய ஒன்றை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

GOVERNMENT OF TAMIL NADU

ABSTRACT: Steel Rerolling Mills—Tax—Tamil Nadu General Sales Tax 1959 and Central Sales Tax 1956—Levy of tax—Levy of tax on the Sale of re-rolled products of Iron and Steel—for the period from 19th January 1976—Exemption—ordered.

Commercial Taxes and Religious Endowment G.O. Ms. No. 103, Dated: 24-1-1982

.....The Government after careful examination and due consideration have decided to accept the recommendation of the Task Force and order that the end products coming under Item 4 of the Schedule II such as M. S. Rounds, Rolls, and rods, etc manufactured by the Steel Rolling Mills in Tamil Nadu out of our raw materials specified in Item 4 of Schedule II to the Tamil Nadu General Sales Tax Act which had already suffered tax under the Tamil Nadu General Sales Tax Act be exempted from the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act and the Central Sales Tax Act.

என்று ஒரு வரிவிலக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு நாளைக்கு? என்றால்

“The exemption will take effect retrospectively from 19th January 1976”

1982 மார்ச் 6]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதன்படி 1976 ஆம் ஆண்டு முதல் 1982 ஆம் ஆண்டு வரையில் ஸ்டீல் ரீ-ரோலிங் மில்ஸ் கட்ட வேண்டிய வரி இந்த அரசுக்கு ஏறத்தாழ ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய். இந்த ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் கட்டப்பட வேண்டியதில்லை. 19-1-1976 முதல் ரெட்ராஸ் பெக்ட்டிவ் எபேக்ட் படி கட்ட வேண்டியதில்லை. என்று ஒரு எட்டு கோடி ரூபாயை இந்த அரசு இழந்திருக்கிறது. 38 கோடி ரூபாய் வரி போடுகிற நேரத்திலே, எட்டு கோடி ரூபாயை நாம் இழந்திருக்கிறோம் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் தள்ளுபடி என்றால், விவசாயிகள் கடனை திருப்பி செலுத்தவில்லை என்றால் படம் போட்டு காட்டுகிற இந்த அரசாங்கம், விவசாயிகளை ஓநாய் என்று சித்தரிக்கிற இந்த அரசாங்கம் காதும் காதும் வைத்தது போல யாருக்கும் தெரியாமல் ஒரு ஜி. ஓ. மூலமாக கிட்டத்தட்ட எட்டு கோடி ரூபாயை ஸ்டீல் ரீ-ரோலிங் மில்ஸ் அதிபர்களுக்கு வரி விலக்கு செய்திருக்கிறது என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படித்தான் கிராம அதிகாரிகளுக்கு அவசரப்பட்டு இந்த அரசு எடுத்த முடிவின் காரணமாக அவர்களுக்கு வேலை இல்லாமலேயே சம்பளம் தருவதால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 கோடி ரூபாய் சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பின்படி இந்த அரசு வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆக 13 கோடி ரூபாய் நான் இங்கே எடுத்து காட்டிய இந்தக் கணக்கின்படியே—கடனும் வேண்டுமென்றே இழக்கிறோம். 8 கோடி ரூபாய் என்ன காரணத்தாலோ என்ன சலுகையாலோ நான் விவரிக்க விரும்பவில்லை. எப்படியே 8 கோடி ரூபாயை ஸ்டீல் ரீ-ரோலிங் மில்ஸிலேயே வரியில் நீக்கம் செய்து விட்டு, ரத்து செய்துவிட்டு கிராம அதிகாரிகளுக்கு 5 கோடி ரூபாய் தந்து 13 கோடி ரூபாயை வேண்டுமென்றே இழந்துகொண்டிருக்கின்றது இந்த அரசு என்று குற்றஞ்சாட்டுவது எப்படித் தவறாகும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும்.

அடுத்து பல விரையங்கள், வீணான விரையங்கள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டு இருந்தால் இப்படி வரிபோட வேண்டிய அவசியம் இருக்குமா, ஒரு பற்றாக்குறை வரவு செலவு திட்டத்தை அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்குமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது. தமிழுக்கு உலக அளவிலே மாநாடு நடைபெறவேண்டியது நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்த மாநாட்டை நடத்தி மாப்புகழ் எய்தினார்கள். மாநிலமெங்கும், மாநிலம் என்று நான் குறிப்பிடுவது, உலகத்திலே உள்ள பல நாடுகளாலும் பாராட்டப்பெற்ற மாநாடாக நடைபெற்றது. இந்த ஆட்சியின் சார்பிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது. நான் அதிலே நடைபெற்ற வேறுசில சில்லரை பிரச்சினை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 6]

களுக்குள் தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த அவையிலே வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது, உலகத் தமிழ் மாநாடு பற்றிய முழுக் கணக்கையும் இந்த அவையில் வைப்பதாக இந்த அரசால் உறுதி கூறப்பட்டது. இதுவரையில் அந்தக் கணக்குகள் இந்த அவையில் வைக்கப்படவில்லை. உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களால் திறக்கப் படுவதாக அறிவிக்கப்பட்ட தமிழ்த்தாயின் சிலை பின்னர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் மேடையில் இருக்கிற நேரத்திலேயே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. அந்தத் தமிழ்த்தாயின் சிலை இப்போது எங்கே இருக்கிறது, எப்படி தூசி படிந்து கிடக்கிறது, எவ்வளவு கேவலமாக மோசமான முறையிலே அது மதுரையிலே ஏதோ ஒரு மூலையிலே தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையிலே படம் போட்டுக் காட்டினார்கள். நான் கழக ஏடுகளைச் சொல்லவில்லை. எந்தக் கட்சியையும் சாராத ஏடுகளிலே அந்தக் கவலை தரும் சம்பவங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போது பாரதி, விழா, பாரதிக்கு விழா கொண்டாட வேண்டும். விடுதலைக்கவி பாரதி, புதுமைக்கவி பாரதி, எளிய நடையில் அனைவரையும் கவிதை எழுதவைக்கிற ஆசான் பாரதி, அந்தப் பாரதிக்கு நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுவதில் யாருக்கும் கடுகளவு மறுப்பேனும் இருக்க முடியாது. ஆனால் பாரதிக்கு விழா எடுக்கும் பெயரால் செலவிடப்பட்ட பணம் ஒழுங்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறதா? நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் சொல்கிறேன், நான் கேள்விப்பட்டது தவறு என்றால் திருத்துவதற்கு சரியான புள்ளிவிவரங்களைத் தருவதற்கு இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எட்டய புரத்திலே உள்ள பாரதி மணி மண்டபம் 1947 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பேராசிரியர் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களாலும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கே. பி. எஸ். நாராயணன் அவர்களாலும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியால் 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலே கட்டப்பட்ட மிக வலிவான கட்டடம், அந்தக் கட்டடத்திலே ஒரு சிறிது கீரல்கூட இல்லாமல் இருந்ததை புதுப்பிப்பதாகக் கூறி அதற்காக இரண்டரை லட்ச ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் செய்தி மெய்யானால் அது வருந்தத்தக்க ஒன்றா அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிலே கட்டப்பட்ட கட்டடத்திற்கு சிமின்டால் மேல்பூச்சு பூசுவதற்கு மாத்திரம் 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவா என்பது அதிர்ச்சிக்குரிய ஒரு கேள்வியாகும். மணிமண்டப கட்டடத்திற்குப் பின்புறம் 10 ஏக்கர் கொண்ட ஒரு வாழைத் தோட்டம். அந்த நிலத்தை பொருட்காட்சி நடத்தவேண்டுமென்று கூறி அதிகாரிகள் பெற்று அந்த இடத்தில் சரளை அடித்து சமப்படுத்த அந்த வேலைக்கு மாத்திரம் 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்ட ஒரு லட்ச ரூபாயோடு கணக்குப் பார்த்தாலும் அதிலே கால்

1982 மார்ச் 6]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பகுதிதான் நிலம் வாங்கப்பட்ட விலை. லட்ச ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் சமப்படுத்த, நிலத்தில் விலை அதிலே கால் பகுதி, இதுவும் என் காதுக்கு வந்த செய்தி, தவறு என்றால் விளக்கம் அளித்தால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். பொருட் காட்சி என்றால் மிகப் பெரிய பொருட்காட்சியல்ல ஆறே அரங்குகள் மாத்திரம் கொண்ட ஒரு பொருட்காட்சி. அந்த ஆறு அரங்குகளையும் கட்ட சான்ட்ராக்ட் எவ்வளவு தெரியுமா? 2 லட்ச ரூபாய் சவுக்குத் தூண் நட்டு அதன்மேலே ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தகடுகள் போட இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விழாவுிற்கு பந்தல் போட 4 லட்ச ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய மாநில மாநாடுகளையெல்லாம் இந்த இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபொழுது கூட நடத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுது அதனுடைய அந்தக் காலத்துச் செலவினங்களோடு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பண மதிப்பீட்டை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால்கூட இவ்வளவு செலவாக முடியாது. நான்கு இலட்சம் ரூபாய்க்கு பந்தல் போட மாத்திரம் கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பந்தலிலே மின் விளக்கு அலங்காரம் செய்ய மாத்திரம் ஏதோ செங்கோட்டையைச் சேர்ந்தவராம் ஒருவர். அவருக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டதாகத் தகவல். தகவல் சரியில்லை என்றால் மறுத்திடுவதற்குக் கடமை அரசுக்கு உண்டு.

(முற்பகல் 11-40)

எட்டயபுரத்தைச் சுற்றியுள்ள சுற்றுப்புறச் சாலைகள் ஒரு மாத காலத்திற்குக்கூட அவைகள் தாக்குப்பிடிக்கவில்லை. எல்லாம் பழுதடைந்து விட்டன. அந்தக் சாலைகளினுடைய பராமரிப்புக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது.

மதுரையிலே கட்டியதைப்போல எட்டயபுரத்தில் எட்டு கழிப்பிடங்கள். இந்த எட்டு கழிப்பிடங்களைக் கட்ட நான்கு லட்சம் ரூபாய்க்கு கான்ட்ராக்ட். இதுவும் தவறு என்றால் மறுத்தால் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன். எனவே, பாரதி விழா தேவைதான். ஆனால் பாரதி விழா என்கின்ற பெயரால் இந்த அளவிற்கு வரிப்பணம் விரயம் ஆகலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. கீழ் மேட்டூர் நீர் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு டென்டர் ஷெட்யூல் எண். 1279-இன் படி வேலையினுடைய பெயர் சிவில் கட்டுமான வேலை ஒன்று முதல் நான்கு வரை நான்கு அணைக்கட்டுகள் மற்றும் பாலம் கட்டும் வேலை Foundation, weir pie மற்றும் பிரிட்ட்ஜ் கட்டுதல் இவைகளுக்கு டென்டர் கோரப்பட்டதில் டென்டர் போட்டார்கள் ஷெட்யூல்

D-II A 11-11

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 6]

ஏ-க்குப் போட்டவர்கள் குமார் அண்ட் கோ, பெங்களுர், ரவி கன்ஸ்ரக்ட்ஷன்ஸ், பெங்களுர், ஜி அண்ட் டி. கம்பெனி, பம்பாய், என்.பி.சி.சி. டெல்லி, (இந்திய அரசின் நிறுவனம்) ஐந்தாவது ஹெச்.சி.சி. லிமிடெட், பம்பாய், இதில் குறைவாக தொகை கேட்டவர் குமார் அண்ட் கோ. மிக அதிகத் தொகை கேட்டவர் ஹெச்.சி.சி. அதிகத் தொகை 30 இலட்சம் ரூபாய் அதிகம். இதிலே யாருக்குத் தரப்பட்டது என்றால் ஹெச்.சி.சி. லிமிடெட் என்ற பம்பாய் கம்பெனிக்குத்தான் அந்த வேலை கொடுக்கப் பட்டது.

ஷெட்யூல் பி—இரண்டாவது திட்டம். டெண்டர் போட்டவர்கள் ராஜகோபால் அண்ட் கோ. மேட்டூர் அணை, ரவி கன்ஸ்ட்ரக்ட்ஷன், பெங்களுர், குமார் அண்ட் கோ. பெங்களுர், ஜி அண்ட் டி. கம்பெனி, பம்பாய், என்.பி.சி.சி. டெல்லி, (இந்திய அரசு நிறுவனம்) ஹெச்.சி.சி. லிமிடெட், பம்பாய். இதில் குறைவான தொகைக்கு கேட்டவர் ராஜகோபால் அண்ட் கோ. அதிகத் தொகைக்கு கேட்ட ஹெச்.சி.சி. லிமிடெட், பம்பாய்க்குத்தான் இது கொடுக்கப்பட்டது.

அதைப்போல முன்றாவது திட்டம். இ. ஆர். ரங்கசாமி அண்ட் பிரதர்ஸ், ஈரோடு, ரவி கன்ஸ்ட்ரக்ட்ஷன்ஸ், பெங்களுர், குமார் அண்ட் கோ. பெங்களுர், ஜி அண்ட் டி. கம்பெனி, பம்பாய், என்.பி.சி.சி. டெல்லி (இந்திய அரசு நிறுவனம்) ஆறு, ஹெச்.சி.சி. பம்பாய். இதிலே குறைவான தொகைக்கு கேட்ட ரங்கசாமி அண்ட் பிரதர்ஸ்க்குத் தரப்படவில்லை. மிக அதிகத் தொகைக்கு 46 இலட்சம் ரூபாய் அதிகம் கேட்ட ஹெச்.சி.சி. கம்பெனி, பம்பாய்க்குத்தான் இந்த வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஷெட்யூல் நான்காவது திட்டம். டெண்டர் போட்டவர்கள் ரவி கன்ஸ்ட்ரக்ட்ஷன்ஸ், பெங்களுர், குமார் அண்ட் கோ, பெங்களுர், ஜி. அண்ட் டி. கம்பெனி, பம்பாய், என்.பி.சி.சி. டெல்லி, (இந்திய அரசு நிறுவனம்) ஹெச்.சி.சி. லிமிடெட், பம்பாய். இதில் குறைவான தொகை டெண்டர் ரவி கன்ஸ்ட்ரக்ட்ஷன், பெங்களுர், அதிக தொகை கேட்டவர் ஹெச்.சி.சி. பம்பாய், சுமார் 30 இலட்சம் ரூபாய் அதிகம் கேட்டிருந்த ஹெச்.சி.சி. கம்பெனிக்கு இந்த வேலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட நான்கு ஷெட்யூலின்படி போடப்பட்ட டெண்டரில் இ. ஆர். ரங்கசாமி அண்ட் பிரதர்ஸ், மொத்தத்தில் கேட்ட தொகை 2,12,14,160 ரூபாய். ஹெச்.சி.சி. லிமிடெட், பம்பாய் மொத்தத்தில் கேட்ட தொகை 2,58,43,370 ரூபாய். இதில் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? ரங்கசாமி அண்ட் பிரதர்ஸ்க்குக்

1982 மார்ச் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொடுத்திருக்க வேண்டும். இதிலே வித்தியாசம் 46,29,210 ரூபாய் அதிகமாக பம்பாய் ஹெச்.சி.சி. கம்பெனிக்கு இந்த டென்டர்கள் நாலும் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

இதிலே இந்த ரங்கசாமி அனுபவம் இல்லாதவரா என்று கேட்டால், பவானிக்கும் குமாரபாளையத்திற்கும் இடையிலே மிகப் பெரிய பாலம் ஒன்றை 60 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே, கட்டி குறிப்பிட்ட காலத்தில் கட்டி முடித்துத் தந்தவர். இதைப்போல பல வேலைகளை எடுத்து நிறைவேற்றியிருக்கின்றார். இங்கே அவர்களுக்கு இது தரப்படவில்லை.

அதைப் போலவேதான், இன்னும் இரண்டு உதாரணங்களை மாத்திரம் சொல்கிறேன். பணம் எப்படி விரயமாக்கப்படுகிறது என்பதற்காக.

பஸ் சேசிஸ். உலக நாட்டினுடைய வங்கி, தமிழகத்தில் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்துக்கு 555 பஸ் சேசிஸ்கள் வாங்க பண உதவி அளிக்க முன் வந்தது. இதிலே அசோக் லேலண்ட் நிறுவனம் ஒரு சேசிஸ் விலை 1,25,952 க்கும் டாட்டா என்ஜினியரிங் அண்டு லோகோமோட்டிவ் கம்பெனி லிமிடெட் நிறுவனம் 1,13,423 ரூபாய்க்கும் விநியோகிக்க முன்வந்தன. அதிலே டாட்டா இன்ஜினியரிங் நிறுவனத்தார் 3,422 ரூபாய்க்கு இதர உதிரி பாகங்களை வழங்கவும், முன் வந்தார்கள். அப்படிக்கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 1,10,000 க்கு டாட்டா என்ஜினியரிங் நிறுவனத்தில் சேசிஸ் கிடைக்கிறது. ஒரு சேனிஸ். மொத்தம் 555 சேனிஸ்களுக்கும் வெளிநாட்டில் தயாரிக்கப்படும் சேனிஸ்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் பார்த்தால் அசோக் லேலண்டுக்கும், டாட்டா என்ஜினியரிங்கிற்கும் வித்தியாசம் 88,52,805. ஆக அசோக் லேலண்டுக்கு டாட்டா என்ஜினியரிங்கை விட்டுவிட்டு 88,52,805 ரூபாய் அதிகமாகத் தந்து 555 சேனிஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. கேட்டால் ஒரு குழு போட்டோம்; பொறியியல் அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள்தான் பரிந்துரை செய்தார்கள் என்று அரசு சொல்லும். ஆனால் அதே பரிந்துரைக் குழு டாட்டா இன்ஜினியரிங் சேசிஸ் தான் சிறந்தது என்று கூறி 1978 ஆம் ஆண்டு 282 சேனிஸ்களும் 1979 ஆம் ஆண்டு 100 சேசிஸ்களும்; 1980 ஆம் ஆண்டு 180 சேசிஸ்களும் டாட்டாவிலிருந்து வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொல்லிவிடலாம் டாட்டா என்பது தமிழ்நாட்டிலே உள்ளது அல்ல. அசோக் லேலண்ட் தமிழ்நாட்டிலே உள்ளது என்று, ஆனால் இதை எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் முன்பு எடுத்துக் காட்டிய பொழுது அரசாங்கத்தின் சார்பில் சொல்லப்பட்ட பதில் டாட்டா இன்ஜின் சேசிஸ் தான் உயர்ந்தவை. அசோக் லேலன்ட்டை விட, எனவே, அதை வாங்குகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அசோக் லேலன்ட்டிலிருந்து ரூ. 88.52 இலட்சம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1982 மார்ச் 6]

அதிகமாக விலை வைத்து கொடுக்கிற நேரத்தில் டாட்டாவை விட்டு விட்டு, அசோக் லேலன்டில் வாங்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி பணம் பாழாகும் படலங்கள் நிறைய நடைபெறுகிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்கின்றேன், முதலமைச்சர் வருத்தப்படக் கூடாது. இந்த ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் ஒரு பெரிய வியாதி யாகவே இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிட்டது என்பது என்னு டைய ஆழ்ந்த, வருந்தத்தக்க ஒரு குறிப்பாகும். நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு ஒரு கடைநிலை ஊழியர் அவருடைய பேயர் மாணிக்கம். இதுவரையிலே ஒரு கடைநிலை ஊழியரை, ஒரு அமைச்சர் விமானத்திலோ அல்லது டிரயினில் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் சிலோ அழைத்துச் செல்வதற்கு அவர்களுக்கென்று பண ஒதுக்கீடு அரசாங்கம் செய்வது இல்லை. ஆனால், G.O. No. 1317, Public Establishment IV) dated 3-3-1981ல் என்ன ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள்?

In relation of Rule 37 of Madras Travelling Allowance Rules, Government permit Thiru S. Manickam basic servant to Chief Minister to perform the journeys by air while accompanying the Chief Minister on tours both within and outside Tamil Nadu state for administrative reasons with retrospective effect from the date of assumption of present Ministry with effect from 9-6-1980 என்று இப்படி ஒரு உத்தரவு போடப்படுகிறது.

தேவைதானா? நான் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, இப்படி பட்ட கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் அல்ல, பாதுகாவலர்களாக வருகின்ற அதிகாரிகளை கூட என்னோடு விமானத்திலே வராமல் பெரும்பாலும் முதல் நாள் ரெயிலிலே டெல்லிக்குக்கூட சென்று விடுவார்கள். பிறகு விமானத்திலே நாங்கள் டெல்லிக்குச் செல் வோம். ஆனால், இங்கே மாணிக்கம் என்பவருக்காக, ஒரு ரூலே தளர்த்தப்பட்டு ஒரு கடைநிலை ஊழியர் விமானத்திலே வரக் கூடாது, என்றால் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில், அளிக்கிற நேரத் தில் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் நான் முழுக்க, முழுக்க அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அப்படி தளர்த்திய, அன்று முதல் அது பலனுக்கு வரும் பயனுக்கு வரும் என்று சொல்லாமல் அதையும் 1980 ஆம் ஆண்டு, இந்த ஆட்சி என்றைக்குக் கொலுவுக்கு வந்ததோ அன்று முதல் அதற்கும் ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட். தேவைதானா? எல்லாவற்றிலும் ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட், ஸ்டீல் ரீ ரோலிங் மில்லுக்கு வரியை குறைப் பது என்றால், அதற்கு 6 ஆண்டுகள் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட், முதல் அமைச்சர் வீட்டுக்கு வாடகை உயர்த்துவது என்றால் அதற்கு 2 அல்லது 3 ஆண்டுக்காலம் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் மாணிக்கத்தினுடைய பயணச் செலவு ஒரு பேசிக் சர்வன்டுடைய பயணச் செலவு என்றால், அதற்கும் ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட் தேவைதானா என்பதை நான் மெத்தப் பணிவன்போடு இந்த அரசைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 6] [டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

இப்படிக் குறைகளைச் சொன்னால் கோபம் வருகிறது. கோபம் வந்தால் வழக்குப் போடுகிறார்கள். போட்ட வழக்கு போதாது என்று இன்னும் என்ன வழக்கு போடலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவன் ஒருவன் இருப்பதனாலே இவனை அழித்து விட்டால்? என்கின்ற எண்ணம் நமமுடைய முதலமைச்ச அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதை போன்ற ஒரு சாயல் எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அந்தக் காரணத்தாலேதான் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து திருமதி இந்திரா காந்தி வந்த நேரத்திலே, ஜனநாயக ரீதியிலே பிடிக்கப்பட்ட கறுப்புக் கொடி நிகழ்ச்சியிலிருந்து வழக்குப் போடப்பட்டு, என்னை, பேராசிரியரை மற்றும்முள்ள கழகத்தினுடைய தலைவர்களை, நீதிமன்றத்தினுடைய நெடிய படிக்கட்டுகளிலே ஏற்றி, ஏற்றி, இறக்கி, 400 சாட்சியங்கள் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் நாங்கள் இந்திரா காந்தி அம்மையாரைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தோம், சதி செய்கின்றோம் என்கின்ற அளவுக்கு வழக்கு. அந்த ஒரு சதி வழக்கிலே தப்பித்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது என்பதற்காக மற்றொரு சதி வழக்கு பின்னப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எல்லாம் நடைபெறுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதிலே, என்னை எப்படி சேர்க்கலாம் என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

இந்தக் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிற காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட செயல்கள் வருமானால், அவைகளைச் சந்திக்க தனிப்பட்ட முறையில் நானும் பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் எடுத்துச் சொல்லி அமைகிறேன்.

[முற்பகல் 11.50]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், அவருடைய பொறுப்புமிக்க உரையில், அவருக்கே உரித்தான பாணியில் அவர் என்னென்ன எண்ணுகின்றாரோ அதை எல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளுக்கு எல்லாம் இறுதியிலே பதில் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால் நாங்கள் அவ்வப்போது எதுவும் சொல்லா

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1981 மார்ச் 6]

மல் இருக்கின்றோம். ஆனால், இறுதியில் அவரை ஒழித்து விட்டால்தான் ஏதோ எனக்கு என்று கூட சொன்னார் என்று நான் கருதுகிறேன் (—) அப்படி ஒரு எண்ணம் இருப்பதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருட்டார்களேயானால் அது உண்மைக்கு புறம்பானது என்றும், அப்படிப்பட்ட எண்ணம் எனக்கு இதுவரையில் இல்லை, இனியும் வராது என்றும் தயவு செய்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் இருப்பதால் எனக்கு லாபமே தவிர, நஷ்டம் எதுவும் இல்லை. ஏனெனில், அவ்வப் போது அவர் சில காரியங்களைச் சொல்லும்போது எனக்குப் பதில்சொல்வதற்கோ அல்லது அதை எதிர்த்து செயல்படுவதற்கோ அவசியம் ஏற்படும்போது நான் கொண்ட கொள்கைக்கும் என்னுடைய பதவிக்கும், மக்கள் நம்பிக்கைக்கும் ஏற்றவாறு பயனாக அமைந்து விடுகிறது.

ஆகவே, இதுவரை என்னை அழிக்க நினைத்தவர்களின் எண்ணத்தின் விளைவாக எனக்கு மக்களிடம் அனுதாபமும் வலிவும் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எனக்கு பலவீனம் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே இன்றையதினம் எந்த வழக்கையும் தேடி அலைந்து உருவாக்கி, யார் மேலும் பழி சுமத்தவேண்டிய அவசியம் எனக்கும் இல்லை, என்கட்சிக்கும் இல்லை. என்னுடைய அமைச்சரவைக்கும் இல்லை என்பதை திட்டவாட்டமாக சொல்ல விரும்புகிறேன் இருக்கின்ற சாட்சியங்கள் படி அங்கே வழக்குகள் நடைபெறுகின்றதே தவிர, ஒரே நீதிபதியின் முன் 9 வழக்குகளை என் மீது போட்டார்கள். அதைப்போல நாங்கள் போடவில்லை (குறுகிக்ிடு) போட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை உங்களுக்கு தெரியாமல் செய்திருப்பார்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி இதைச் சொல்லி வருகிறார். அங்கங்கே பல கூட்டங்களில் முதலமைச்சராக இருக்கிற என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்கள், பல கூட்டங்களில் அவர் எதிர்கட்சியில் இருந்தபோது, அந்தந்த ஊர் எம்.எல்.ஏ.க்களைப் பற்றி பேசியதன் காரணமாக அவர்கள் போட்ட மான நஷ்ட வழக்குகளை எல்லாம் சேர்த்து, அரசு போட்டதாக அவர் கணக்கிடுவது தவறு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தலை இல்லாமல் வால் ஆடாது. ஆகவே எது நடந்தாலும் ஒரு முதலமைச்சர் இது சரியில்லை என்று தெரிந்து வேண்டாம் என்றால் அது நடக்காது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அடிப்படையில் ஏதாவது காரணம் இருந்தால் தான் வழக்குக்கள் வெளிவரு

1982 மார்ச் 6] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கின்றதே தவிர விருப்பம் இருந்தால்தான் வருமே தவிர வேறு அல்ல. அந்த விருப்பம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று 8-3-1982 காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும். விவாதம் நீளுமானால் பேரவை மாலையிலும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 11.52 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

4. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

118. தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனத்தின் 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான 15-வது ஆண்டறிக்கை (தமிழ், ஆங்கிலம்) [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனச்சட்டத்தின்) மத்திய சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது].

119. சென்னை மாநகர அழகிரி நகர்ப் பகுதிக்குரிய விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டத்தையும் அதன் அனைத்து இணைப்புகளையும் பொதுமக்கள் பார்வையிடுதல் குறித்து வீட்டு வசதி நகர்புற வளர்ச்சித்துறையின் 22-12-1980-ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1,600 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு தமிழ்நாடு [1971-ஆம் ஆண்டு நகர் நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 35/1972) 123 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.]

120. தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு தொழில் நிர்வாகச் சட்டத்தினை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது குறித்து 24-12-1981-ஆம் தேதியிடப்பெற்ற தொழிலாளர்—வேலை